

Nogomet/fudbal kao prvi faktor pomirenja (7)

U današnjem vremenu problemi klubova su drugačije prirode nego što su to bili krajem devedesetih godina prošlog veka. Specifični uslovi rada primorali su jedne i druge na međusobnu saradnju kako bi klubovi uspeali da žive i da se takmiče.

Od **Srđan Sekulić** - децембар 30, 2022

Ako su kraj devedestih i početak dvehiljaditih godina obeležile tenzije i međusobna netrpeljivost, onda su druga decenija 21. veka, a pogotovo današnje vreme obeležili odliv igrača, manjak kvaliteta i oslanjanje jednih na druge.

Nacionalne barijere gotovo da su izbrisane i nacionalnog prefiksa gotovo da nema. Istina, kod hrvatskih klubova taj segment je još uvek prisutan, da li u samom nazivu kluba (HNK – Hrvatski nogometni klub), ili pak u grbu gde je kod većine dominantan neki stilizovani oblik šahovnice. Sa druge strane srpski klubovi su npr. u većini slučajeva izbacili ćirilicu iz svojih grbova, tek ponegde ona je ostala na klupskim pečatima kao odrednica iz statua kluba, a kod mnogih je i u tom aktu ona uklonjena.

Ipak, fudbal se i dalje igra na ovim, nekada ratom zahvaćenim terenima. Velik doprinos za međuljudske odnose imaju ljudi koji su vodili i vode saveze, baš kao i većina onih koji su vodili svoje klubove.

– Mi smo možda najbolji primer onog Fifinog slogana o respektu i o fer pleju. Smatram da se o ovome jako malo govorilo i pisalo, da se nikada u političkim strukturama nije govorilo o fudbalu kao pozitivnom primeru. Najbolji pokazatelji su ove naše lige, a fudbalski klubovi su u većini mesta postali gotovo jedina mesta gde se ljudi okupljaju – kaže predsednik Nogometnog središta Vukovar **Zlatko Vrančić** koji se u ovom sportu našao još sa 14 godina kada je počeo da trenira za Borovo, kasnije Vuteks i Vupik, ali je na fudbalskim terenima bio poznatiji kao fudbalski sudija koji je došao do statusa kandidata za saveznog sudiju i do Druge savezne lige.

Prijateljska i humanitarna utakmica

Na vukovarskom prostoru jedan momenat obeležiće zajedništvo i sportski duh koji nije obeležen nacionalnim predznacima. Radi se o prijateljskoj humanitarnoj utakmici između HNK Vukovar 1991 i FK Vuteks Sloge na stadionu u Borovu naselju, a sav prilog sa utakmice išao je za tada bolesnog mladog fudbalera **Vasilija Sentivanca**. Naime, Vasilije je trenirao i za jedan i za drugi klub sve do teške bolesti koja će na kraju biti kobna za ovog mladića iz Borova. U svakom slučaju, ovaj događaj i akcija bili su hvale vredni i retko ko je ostao ravnodušan na poteze ovih klubova.

Novo vreme novo breme

Uprkos međusobnoj saradnji klubove danas prate drugi problemi i to oni osnovni i najbitniji. To je svakako odliv igrača koji je posledica odlaska stanovništva u druge zemlje.

– Sve ono što prati privredu i kompletan život ovde koji se ogleda u odlasku ljudi sa ovog područja to sve naravno utiče i na sport. Samo ako se osvrnemo na popis stanovništva po kojem na našoj županiji nedostaje 35 hiljada ljudi, od toga neka je samo sto igrača koji bi mogli da igraju danas, onda je to jasna slika i pokazatelj šta se dešava i u fudbalu. Sada kada imamo sve živo, uslove gotovo za Prvu ligu, nemaš ono što je najpotrebnije, a to su igrači. Nekada smo se borili da imamo pet lopti, a sada imamo 50 pa nema ko da ih šutne. Kako će se ovo završiti zaista ne znam, vek kluba se produžuje jer niko neće da bude taj ko je zaključao klupske prostorije. Sve se to veštački produžava i iz godine u godinu situacija je sve teža. Nije bio problem kada si imao svojih deset igrača pa moraš da dovedeš par sa strane, sada imamo skroz obrnutu situaciju. Nije tu samo problem sa igračima, mi nemamo ni sudija, na utakmice dolaze po dvojica, u nižim ligama bude čak i jedan sudija na utakmici, sve to danas ide na mišiće i jako teško – ističe nekadašnji igrač i predsednik FK Sindelić iz Trpinje **Slobodan Knežević**, a njegove tvrdnje potvrđuje i nekadašnji suparnik sa fudbalskih terena **Ivica Radoš Čuta**.

– Svi klubovi danas imaju problema sa pionirima, juniorima, a to se vrlo često ogleda i kada su seniori u pitanju. Retko koji klub da ima svojih domaćih igrača što je najveći problem. To sve utiče i na kvalitet, ne pamtim da je kvalitet bio ovako slab. S razlogom je to tako jer dece nema, igrači koji su nekada bili nosioci ekipa oni su sada već u godinama, neki čak i veterani preko 40 godina. Egzistiraju i opstaju oni klubovi koji u datom trenutku imaju finansijsku moć, ali sve to kratko traje – naglašava Radoš.

Slična iskustva i potvrdu izrečenih starijih kolega imaju i oni koji su još uvek aktivni u fudbalu i kao igrači i kao treneri.

– Istina je da danas ima sve manje igrača i to je jedna široka tema za koju nam treba posebno vreme. Trener sam mlađih selekcija u Vuteks Slogi i često imam primera gde igrači odlaze jer su roditelji odlučili da više ne žive ovde. To ne možemo da sprečimo i najveći problem je stalno iseljavanje stanovništva sa našeg prostora. Te okolnosti dovešće u skorijoj budućnosti do problema u mnogim klubovima zbog kojih će se nažalost neki od njih i ugasiti – potvrđuje **Aleksandar Glamočak**.

U susret 60 godina Saveza

Da bi fudbal opstao kao igra i da bi se na ovom prostoru rađali talenti poput nedavno preminulog **Siniše Mihajlovića**, **Ante Miše**, **Danijela Popovića** i mnogih drugih, neophodno je da se uključi celokupno društvo, a samo Nogometno središte preduzelo je niz aktivnosti u tom smeru.

– Pored redovnih aktivnosti vezanih za samo takmičenje, takođe naše aktivnosti su usmerene na dve stvari. Jedna je da smo krenuli u akciju uvođenja fudbala u dečije vrtiće gde su angažovani licencirani treneri. Naša je želja da tu decu animiramo kako bi ona po izaslku iz vrtića nastavila da treniraju u svojim klubovima. Druga stvar je da smo uz pomoć HNS-a kupili jednu nekretninu koju ćemo pretvoriti u kuću fudbala u Vukovaru gde bi u njoj svoje prostore imale sve naše službe. Tu bi bila i jedna sala za sastanke i edukacije, a želja nam je da oformimo i muzej fudbala jer na ovom našem prostoru ova igra se igra više od sto godina. Tu istoriju trebamo čuvati, trebamo je okupiti na jedno mesto. Sledeće godine slavimo 60 godina našeg vukovarskog saveza i nadam se da ćemo do tada otvoriti tu kuću gde će svi oni koju su u fudbalu imati gde da dođu, jer je fudbal i sport uopšte, nešto što spaja ljude, a mi upravo radimo na tome da ljude spajamo – zaključuje Zlatko Vrančić.

Ostaje nada da se u toj jubilarnoj šezdesetoj godini neće ugasiti ni jedan klub sa područja Nogometnog središta Vukovar, bez obzira da li on nosi prefiks srpski ili hrvatski.

(kraj)

Ovaj tekst je napisan uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa poticanja novinarske izvrsnosti.